

TORNAI JÓZSEF

Ahogy mindig is egyedül

*A tó meghalt, pedig él,
megtaláltam. Csak a fák fecsegése
nem kíséri a hullámozását.*

*Nincs sehol a domb arca, melyre
ráhajoltam, de isten lovai
égnek a sötétben, végigdobog a
szívem a parton.*

*Hol van a telihold? Miért
sírsz és emészted a köveket
a záporokkal? Nem, nem hasonlítasz
a víz száraz ajkára, hol megfürödtem,*

*míg éltél, ahogy most is itt
öltözöl a sötétzöld nádas-mérlegek
halaival együtt, szerelem tava,*

*sörösdobozhalmokkal és nejlontpillangókkal
dicsekedve, elbújva, elveszve
az idővel szemben. A tó meghalt, látszik
csontos térde a magasban.*

*Irgalmazzatok, irgalmazzatok,
tücskök őszei! Elhagyott minden,
ahogy mindig is egyedül, egyedül...
De te sokan voltál.*

Égi varangy

*Beteg a szívem a gondolattól,
egyszer már meghalt valaki
ettől a gondolattól,
égi dög, szabadíts meg ettől a gondolattól.
Nincs nálam vér-szakállasabb
rém: nyúl, őz fölkoncoló rém,
kihez rettegve imádkozom, hogy ne történjen
meg, amit akarok-nem-akarok, nem
akarok, nem akarok. Inkább magam
legyek redves hús, mint az, kit
gyilkos odaadással átölelek.
Égi varangy, szabadíts meg
csak most az egyszer, csak most, csak
most és örökre őrjítsd ki szívemből, csak most
ezt a rothadó asszony-emléket!*

De inni kell!

*Lábamnál macska alszik,
fejemnél könny hever.
Nem úszhattam egy halnyit
sem tőled, búz-lepel.*

*Eszkendőre esztendő,
becsületem gennyes nő.
Áruló csók, bűn-szoknya:
vagyok szerelem-szolga.*

*Lábamnál macska alszik,
fejemenél könyv hever.
Szerelmed úgy itat, mint
rontás. De inni kell!*

Arcod Tejútja

*Gyönyörré vált a testem,
hamuvá a tiéd,
álomban sem maradt belőled
semmi, semmi!*

*Ugyanaz az ököl zúzza szét
arcod Tejútját, mely egyetlen-
egyszer megteremti
létünk tündöklését.*

SZÉKESEGYHÁZ (Mexikóváros)